

3. Круцевич Т.Ю., Воробьев М.И. Контроль в физическом воспитании детей, подростков и юношей. - К.: Олимпийская литература, 2005. - 195 с.
4. Раевский Р.Т., Канишевский С.М., Рыбковский А.Г. Совершенствование двигательной активности студенческой молодежи в XXI веке: стратегия, проблемы и пути их решения // Теорія і практика фізичного виховання. Науково-методичний журнал: Спеціальний випуск за матеріалами міжнародної науково-практичної конференції "Здоров'я і освіта: проблеми та перспективи". - Донецьк, ДонНУ. - 2008. - № 1. - С. 94 - 100.

Обласний теоретично-практичний семінар "Школа безпеки" як оновлена форма роботи з дітьми та підлітками в позаурочний час з основ здорового та безпечного способу життя Кіровоградського відділення всеукраїнського дитячого руху "Школа безпеки"

Н.Я. Суздальцева

*Навчально-методичний центр цивільного захисту та безпеки життєдіяльності Кіровоградської області,
Кіровоградське відділення Всеукраїнського дитячого руху "Школа безпеки"*

У березні 2010 року на базі навчально-методичного центру цивільного захисту та безпеки життєдіяльності Кіровоградської області в рамках обласного теоретично-практичного семінару "Школа безпеки" як оновлена форма роботи з дітьми та підлітками в позаурочний час з основ здорового та безпечного способу життя" силами Кіровоградського відділення Всеукраїнського дитячого руху "Школа безпеки", педагогічного колективу навчально-методичного центру проведено семінар для викладачів загальноосвітніх навчальних закладів області з предметів "Основи захисту Вітчизни", фізичної культури, педагогів позашкільних закладів, керівники та тренери районних та міських осередків КВ ВГДР "Школа безпеки. Одним із важливих, є питання роботи позашкільного закладу з батьками з профілактики дитячого травматизму.

Попередження дитячого травматизму вихованців багато залежить від сім'ї. Життєвий досвід батьків, їхній авторитет у сім'ї надає велику допомогу в профілактиці травматизму.

Робота закладу освіти з батьками в цьому напрямі може бути дуже ефективною, оскільки інтереси сім'ї і позашкільного закладу в збереженні здоров'я учня співпадають.

Організатором цієї роботи повинен бути педагогічний колектив закладу.

Види цієї роботи різноманітні і визначаються досвідом та ініціативою педагогів:

- розширення кругозору батьків щодо створення здорових і безпечних умов навчання, праці, відпочинку дітей;
- залучення батьків до активної профілактики травматизму дітей;

- визначення спільних взаємодоповнюючих заходів контролю за навчанням, відпочинком учнів;
- одержання керівниками гуртків додаткових відомостей про особливості фізичного розвитку вихованця, стану його здоров'я;
- навчання батьків надавати першу долікарську допомогу травмованій дитині у побутових умовах.

Цю роботу проводять на батьківських зборах: виступи перед батьками спеціалістів - працівників служби охорони праці, освіти, охорони здоров'я, пожежної охорони, юристів тощо.

Батьки ознайомлюються з психофізіологічними особливостями дитячого організму, з обмеженнями при піднятті та перенесенні вантажів.

При пропаганді вимог правил пожежної безпеки не слід пом'якшувати можливі тяжкі наслідки випадків необережного користування вогнем, щоб батьки пережили цю біду в своїй уяві.

Батьки повинні знати, що під час хвороби дитини порушуються функції всього організму, а тому вірогідність травматизму зростає. Наприклад, при простудній хворобі порушується діяльність вестибулярного апарата, що знижує здатність утримувати рівновагу. Висока температура може стати причиною порушення роботи мозку, тому батьки повинні повідомляти вихователя про хворобу дитини, про відхилення в здоров'ї, про хвороби, які діти перенесли раніше.

Однією з причин побутового травматизму є адаптація дітей до небезпеки. Діти звикли до техніки, яка їх оточує. Постійно взаємодіючи з пральною машиною, газовою плитою, телевізором, дитина перестає боятися небезпечних факторів, в той же час не знає про масові нещасні випадки, які пов'язані з газом, електрикою та іншими обставинами.

Обов'язок батьків - постійно проводити профілактичну роботу, звертати увагу дітей на небезпечні фактори, виявляти і усувати причини, які викликають нещасні випадки.

Батькам необхідно сповіщати про стійкі фактори, які приводять до нещасних випадків. Це особливості темпераменту, слабкість нервової системи, емоційна неврівноваженість. До таких же факторів належать недисциплінованість, неакуратність, неухважність, відсутність зацікавленості до роботи і т.п. Вади зору, слуху, які є причиною травмування, також можливо виявити батьками якомога раніше.

При підготовці до бесіди з батьками вихователю, методисту необхідно старанно вивчити відповідні правила безпеки, підібрати необхідні наочні посібники, ознайомитись із статистикою травмування в області, районі, закладі освіти, з деякими конкретними випадками. Якщо є можливість, організувати перегляд діафільмів, короткометражних кінофільмів з питань безпеки життєдіяльності.

Важливий напрямок спільної роботи позашкільного закладу та батьків з профілактики травматизму - виховання безпечної поведінки дитини за будь-яких обставин, як у педагогічному процесі, так і в побуті.

Добрих результатів можна досягти шляхом посилення мотивації вихованця до безпечного поведіння в побуті та в закладі, що досягається при допомозі бесіди, розповіді, розгляду, обговорення нещасних випадків з дітьми, та випадків на виробництві.

Слід уникати загальних закликів типу "не стій в небезпечному місті", "не лізь на дерево" тощо.

Завдання закладу освіти в спільній роботі з батьками полягає в наданні їм методичної допомоги в створенні позитивного ставлення, настрою до питань з безпеки життєдіяльності.

На батьків покладається завдання попередження дітей про можливу небезпеку по шляху в заклад і назад, під час спортивних змагань, екскурсій, походів тощо. В усіх цих

випадках вони повинні попереджувати дітей, а заклад, у свою чергу, також проводити відповідну роз'яснювальну роботу серед вихованців.

В роботі з батьками з профілактики дитячого травматизму необхідно використовувати досвід деяких батьків, запрошувати їх для виступу на батьківські збори, для надання закладу допомоги в оформленні стендів з безпеки життєдіяльності.

Систематична робота батьків і закладу з профілактики дитячого травматизму знижує дитячий побутовий травматизм.

Більш детальну інформацію про діяльність Кіровоградського відділення Всеукраїнського дитячого руху "Школа безпеки" ви зможете дізнатися на сайті ГУМНС kirovograd.mns.gov.ua та навчально-методичного центру цивільного захисту та безпеки життєдіяльності nmckr.org.ua.

Філософські аспекти підходу до формування здорового способу життя

В.А. Сухенко, викл.

Кіровоградський національний технічний університет

Соціально-політичні й економічні зміни, що відбуваються в нашій країні, поставили педагогів перед гострою необхідністю критичної переоцінки науково-теоретичних основ системи виховання, орієнтованості їх на формування духовних потреб, здорових звичок, фізичного загартування, здорового способу життя школярів та студентів.

У державних документах (Закон України "Про загальну середню освіту" (1999 р.), Національна доктрина розвитку освіти України у XXI столітті (2001 р.), Національна доктрина розвитку фізичної культури і спорту на 2005-2008 роки (2004 р.) звертається увага на необхідність покращення духовного і фізичного здоров'я нації.

Проблема формування здорового способу життя належить до вічних в історії людства. Теоретичним підґрунтям розвитку фізичного виховання є роботи відомих учених: А. Волошина, О. Духновича, А. Макаренка, С. Русової, С. Сірополка, В. Сухомлинського, К. Ушинського та інших. Аналіз науково-методичних джерел свідчить про те, що для оптимізації процесу формування здорового способу життя молоді та підлітків фізичне виховання повинно займати у навчальних закладах одне з провідних місць.

Інтерес до проблеми збереження здоров'я з боку вчених викликаний не тільки погіршенням фізичного, психічного і морального здоров'я молоді, але і новою ідеєю – ідеєю відродження України.

Для розуміння цієї дефініції варто виділити наступні положення: "здоров'я" – це здатність до самозбереження і збільшення життєвих сил людини, а також здатність поліпшувати можливості, властивості і здібності свого організму; "здоров'я" – це здатність протистояти ушкодженням, хворобам й іншим формам деградації, воно перебуває в залежності від здоров'я оточуючих людей; "здоров'я" – галузь людської культури і здатність робити, підтримувати і зберігати культурні, духовні та матеріальні цінності; "здоров'я" – це результат власної діяльності та здатність збільшувати тривалість